

Nr 42.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken; given Stockholms slott den 15 januari 1937.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken.

GUSTAF.

Albert Forslund.

Förslag
till
Förordning

**om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922
(nr 277) angående postsparbanken¹.**

Härigenom förordnas, att § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922 angående postsparbanken skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges:

§ 2.

Mom. 1. Envar äger — — — i postsparbanken.

Insättning må icke ske annat än i helt krontal. En och samma persons tillgodohavande må ej ökas utöver 5,000 kronor eller, där fråga är om tillgodohavande enligt motbok för insättning på grund av sparavtal, utöver 3,000 kronor annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet. Då, efter vad i mom. 4 stadgas, för samma person utfärdats flera motböcker, skall dock vad nyss är sagt gälla i fråga om tillgodohavandet enligt varje särskild motbok.

Mom. 4. En och — — — annan motbok.

Förutom motbok, varom i första stycket förmäles, må enskild person utbekomma särskild motbok för insättning på grund av sparavtal.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1937.

---

¹ Senaste lydelse, se 1924: 342.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 januari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, statsråden PEHRSSON, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FÖRSLUND.

Efter gemensam beredning med cheferna för social- och finansdepartementen anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Forslund:

Kungl. Maj:t har förut denna dag efter hemställan av chefen för socialdepartementet beslutat genom proposition föreslå riksdagen, bland annat, att till bidrag till propaganda för *planmässigt sparande* för budgetåret 1937/1938 anvisa ett anslag av 10,000 kronor. Enligt vad som framgår av statsrådsprotokollet i nämnda ärende är anslaget avsett att användas såsom bidrag till kostnader för av postsparbanken och de enskilda sparbankerna bedrivna gemensam propaganda för planmässigt sparande, och angivas i statsrådsprotokollet de huvudsakliga riktlinjer, enligt vilka sådant sparande lämpligen kan bedrivas. Härutinnan hänvisar jag till nyssnämnda proposition och vill nu endast erinra, att enligt dessa riktlinjer den som vill bedriva planmässigt sparande skall genom ett med postsparbanken eller enskild sparbank träffat s. k. sparavtal åtaga sig att under viss tid å bestämda terminer i sparbanken insätta minst ett visst angivet belopp men att insättningarna skola upphöra sedan sparkapitalet, upplupna räntor oräknade, uppgår till visst fastställt belopp, exempelvis 3,000 kronor; spararen obetaget att i annan ordning hos banken insätta ytterligare belopp. Å planmässigt sparade medel bör lämpligen tillgodoräknas spararna något högre ränta än å annat sparkapital.

I § 2 mom. 1 av *förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken*, enligt den lydelse nämnda paragraf erhållit genom förordning den 27 juni 1924 (nr 342), stadgas bland annat, att en och samma persons tillgodohavande hos postsparbanken ej må ökas utöver 5,000 kronor annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet. Då, efter vad i mom. 4 av samma paragraf stadgas, för samma person utfärdats flera motböcker, skall dock vad nyss sagts gälla i fråga om tillgodohavandet enligt varje särskild motbok. Enligt mom. 2 skall vid första insättning, för såvitt icke Kungl. Maj:t föreskrivit annat förfaringssätt, till insättaren utan avgift utlämnas en motbok, utfärdad till förmån för den, för vilken insättningen ägt rum. I mom. 4 stadgas, att en och samma person i allmänhet ej äger utbekomma mer än

en motbok. Utan hinder därav, att motbok förut utfärdats, må ny motbok utfärdas för den, till vilkens förmån medel insatts, med förbehåll i avseende å medlens utbetalning, så ock för omyndig över sexton år, för vilken utfärdats motbok å medel, varöver den omyndige ej själv äger förfoga. Har i fråga om medel, som stå under förvaltning av förmyndare eller god man, förbehåll gjorts att medlen ej må uttagas utan överförmyndarens tillstånd, äge jämväl förmyndaren eller gode mannen för insättning av medel utan sådant förbehåll utfä annan motbok.

Det tidigare i dag av chefen för socialdepartementet anmälda förslaget grundar sig i huvudsak på ett av befolkningskommissionen avgivet betänkande med förslag angående, bland annat, planmässigt sparande. Över betänkandet i denna del har efter remiss yttrande avgivits av, bland andra, *generalpoststyrelsen*, som funnit förslaget beaktansvärt och förklarat sig villig att för postsparbankens vidkommande lämna sin medverkan till detsammans realisering. Sedermera har generalpoststyrelsen i skrivelse den 11 december 1936 erinrat, att postsparbanksförordningen måste undergå vissa smärre ändringar för att postsparbanken skulle kunna igångsätta den ifrågasatta nya sparverksamheten. Styrelsen har härutinnan anfört följande:

För den, som komme att träffa avtal med postsparbanken om planmässigt sparande, måste givetvis utfärdas särskild motbok, av vilken framginge, att densamma avsäga insättningar enligt överenskommen sparplan. Särskild motbok för detta ändamål erfordrades jämväl med hänsyn därtill att på medel, som insattes i denna ordning, skulle beräknas högre ränta än å vanliga sparmedel. Med anledning därav borde till § 2 mom. 4 fogas ett nytt stycke, innefattande bestämmelser om att person, utöver vanlig motbok, ägde utkomma särskild motbok för insättning på grund av sparavtal.

Enligt befolkningskommissionens förslag skulle på sparmedel, som insatts å motbok för planmässigt sparande, den ifrågasatta högre räntan få beräknas å ett belopp av högst 3,000 kronor. Generalpoststyrelsen ansåge för sin del det föreslagna maximibeloppet lämpligt. Därest sagda beloppsgräns fastställdes, borde i § 2 mom. 1 intagas bestämmelse om, att tillgodohavandet å dylik motbok ej finge ökas utöver 3,000 kronor annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställde generalpoststyrelsen om sådan ändring av postsparbanksförordningen,

att § 2 mom. 1 gäves följande ändrade lydelse (nyttillkomna delar kursiverade):

»Envar äger att för egen räkning eller till förmån för annan (enskild person, firma, förening eller dylikt) insätta medel i postsparbanken.

Insättning må icke ske annat än i helt krontal. En och samma persons tillgodohavande må ej ökas utöver 5,000 kronor annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet. Då, efter vad i mom. 4 *första stycket* stadgas, för samma person utfärdats flera motböcker, skall dock vad nyss är sagt gälla i fråga om tillgodohavandet enligt varje särskild motbok.

Vad i nästföregående stycke sägs i fråga om tillgodohavande skall icke äga tillämpning beträffande motbok, som utfärdats för insättning på grund av spar-

avtal. Å dylik motbok må tillgodohavandet ej ökas utöver 3,000 kronor annorledes än genom upplupen räntas läggande till kapitalet.»

samt att till § 2 mom. 4 fogades ett nytt stycke så lydande:

*»Förutom motbok, varom i nästföregående stycke förmäles, må person utbe-
komma särskild motbok för insättning på grund av sparavtal.»*

Av den tidigare redogörelsen torde framgå, att vissa bestämmelser i § 2 mom. 1 och 4 postsparbanksförordningen utgöra hinder för postsparbanken att mottaga och förränta planmässigt sparade medel i enlighet med de riktlinjer, som tidigare i dag angivits av chefen för socialdepartementet. I likhet med generalpoststyrelsen finner jag därför nämnda båda moment böra ändras. Mot den sakliga innebörden av styrelsens förslag har jag ingen erinran att framställa. I formellt hänseende torde dock en viss förenkling kunna ske i förslaget, såvitt avser ändrad lydelse av mom. 1, varjämte jag förordar en sådan formulering av det nya stycket i mom. 4, att därav framgår att särskild motbok för insättning på grund av sparavtal kan utlämnas endast till enskild person. Författningsändringarna synas böra träda i kraft vid ingången av nästkommande budgetår.

Föredraganden hemställer härefter, att ett i enlighet med vad sålunda anförts upprättat förslag till *förordning om ändrad lydelse av § 2 mom. 1 och 4 förordningen den 21 juni 1922 (nr 277) angående postsparbanken* måtte genom proposition föreläggas riksdagen.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

F. Wessberg.
